

ΤΟ ΛΕΜΟΝΟΔΑΣΟΣ

Όταν λέμε και γράφουμε για λεμονόδα-
σος μην πάει κανενός η σκέψη στ' ομώνυμο
δάσος του Κοσμά Πολίτη ή τα λεμονοδάση
του Καραβά και της Κυθρέας, της Μόρφου
ή της Λάπηθος. Στην ανατολική μεριά του
κήπου φυτεμένο όλο κιόλο το «δάσος» με
τις λεμονιές της σημερινής στήλης. Ένα
«σύμπλεγματοποιημένο» απάνθισμα με
λεμονιές και κιτριές, μανταρινιές και πορ-
τοκαλιές, που συνιστά μικροσκοπική ανα-
πάρσταση - έργο και τούτο του ογδονταε-
φτάχρονου πατέρα - του πραγματικού
δεκάσκαλου λεμονόκηπού του, πούχε με
κόπο άμετρο κι αρίφνητες θυσίες αναστή-
σει στον Καλαϊτζή, στο Σεράγιο. Φύτεψε
στο κασόνι τού προσφυγικού σπιτιού που
νοίκιασε στα πρώτα βήματα της προσφυ-
γιάς τους πρώτους σπόρους. Κι απ' το
πυκνό «λασάνι» που σχημάτισε, θάλθηκε
να φτιάχνει δασύλιο.

Τη χουρμαδιά αναζητάει η καρδιά τ'
άραβα για να χιλιοφτερακίσει σαν πορεύε-
ται κατάφρυκτη, πεζή ή έφιππη, στον πυρω-
μένο κάμπο και τ' αμμόβουνο της ερήμου
της πατρίδας του. Και τη χουρμαδιά - το
ιερό δέντρο - αναζητάει το μάτι του για να
γαληνέψει η ψυχή και το πνεύμα του σ'
όποια έξω απ' την αραβική πατρίδα ξένη
χώρα ταξιδέψει. Και τη χουρμαδιά αναζητά
αναζητά για να τον συνοδεύει στο Μεγάλο
Ύπνο. Προσόμοια κι ο Κυθρεώτης, ο Μορ-
φίτης, ο Λαπηθιώτης κι ο Καραβιώτης, όπου

και να βρεθεί νείρεται τη λεμονιά και την
πορτοκαλιά, λατρεύοντας τα χιλιομοσκο-
μύριστα παράγωγά τους: Τα ολόχρυσα
μήλα των Εσπερίδων!

Το «λεμονόδασος» φούντωσε, πύκνωσε
και θρασέρεψε. Και στο πλήρωμα του χρό-
νου μπολιάστηκε απ' το φυτευτή του,
συνεργούντος και του ομοχώριου ξερριζω-
μένου δάσκαλου - δάσκαλου εξαίρετου και
στα μπολιάσματα και στις διασταυρώσεις
της χλωρίδας Αντρέα Αδαμίδα.

Και τώρα, στην καρδιά τ' Απριλομάη
μέσα, ξανάστησε δοξαστική συναυλία,
εαρινή, με τη συνδρομή όλων κείνων των
πετούμενων, που δοξολογεί σ' εξαίρετο
λυρικό του ξέσπασμα και ποιητική σύνθεση
ο συμπατριώτης μας Παύλος Κριναίος, με
πρώτους σολίστ τις μέλισσες και κανοναρ-
χούντα τα χιλιόμορφα, χιλιόνυμα, χιλιό-
χρωμα ανοιξιάτικα ζουζούνια.

Ο δημιουργός κι εμπνευστής του λεμο-
νόκηπου στην προσφυγιά, σκαλίζοντας τις
κιτριές και τις λεμονιές, χαϊδεύει με την
αφή και την όραση τούτη την καταπράσινη
- κατάστικτη με κάτασπρους ανθούς κι έλυ-
τρα κατακίτρινα κι ολόξανθα φωτός - μινια-
τούρα, δένοντας κόμπο της καρδιάς τους
μύχιους λυγμούς για τη χαμένη γης του, κι
αφήνοντας (ανήμπορος να το κρατήσει)
ένα δάκρυ να μουσκέψει την οσιοποιημένη
μορφή του ....

ΠΕΤΡΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ

Βρέξε, Θεούλη μου

Βρέξε, Θεούλη μου, στη γη
για να πιεί, να δροσιστεί
κάθε δέντρο καρπερό,
το χορτάρι τ' απαλό.

Κάθε ζώσ, π' αγαπώ,
κι έτσι νάχουμε νερό,
που χαρίζει τη δροσιά
την ουράνια ομορφιά.

Όλ' η γη να στολιστεί
με την πράσινη στολή
να μας δίνει δροσερούς,
μοσχομύριστους καρπούς.

Γεώργιος Κοκής.